

ПОСІБНИК ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ШКІЛ (2 кл.)

Рік видання I.

A LITTLE SCHOOL BOY

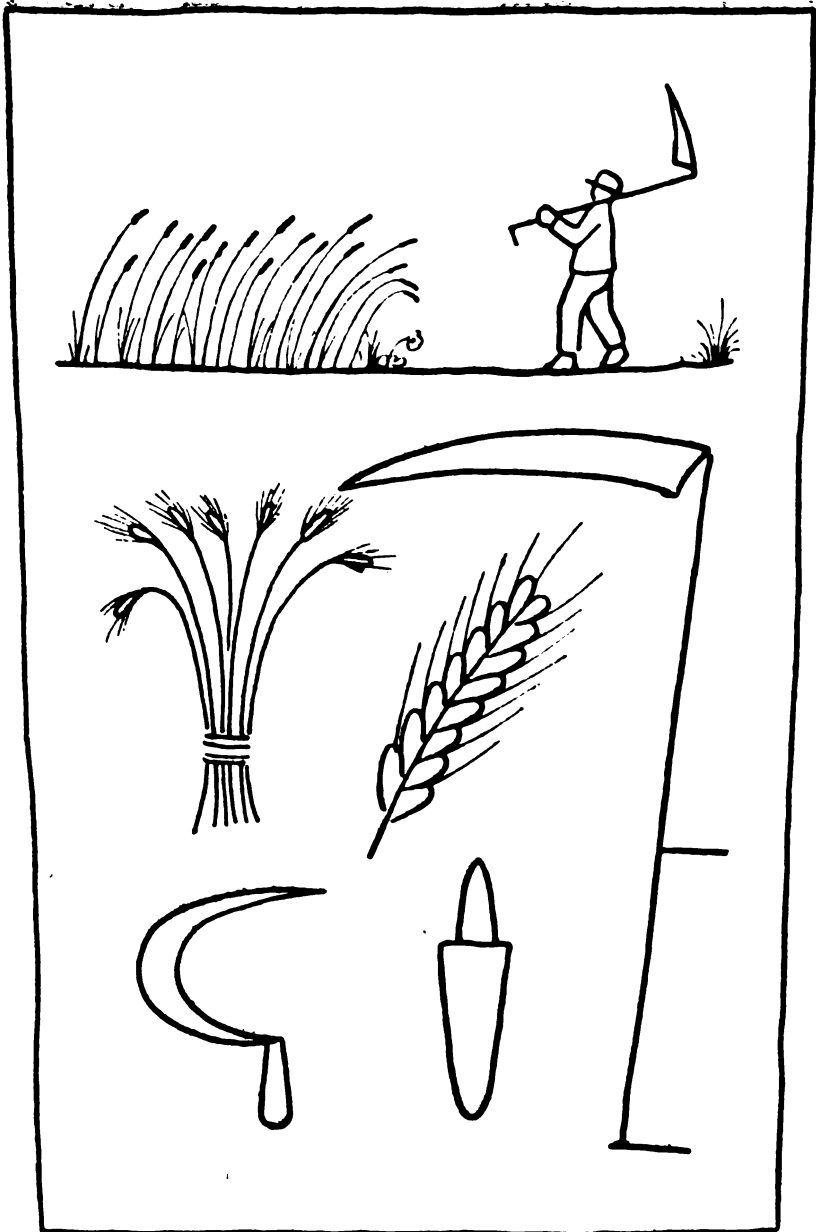
Ч. 1. вересень 1945

Я умію вже читати:
 Мама, баба, дід і тато.
 А до книжки як візьмуся,
 То ще більше научуся.

МАМА

На ярмарку дитина відбилася
 від матері та й блукає між людьми.
 Плаче бідне, шукає матері.
 Питають люди у дитини:

— Яка ж твоя мати, дитино?
 А дитина крізь сльози каже:
 — Хіба ви не знаєте? Моя
 мати та, що найкраща за всіх.

Заспівали в полі коси,
А за косами серпи.
І лягли важкі покоси,
Й обернулись у снопи.

І не раз зімліє спина,
Доки знову у селі
Покладуть смачну хлібину
На дубовому столі.

*****

ЩЕДРА ЗЕМЛЯ

Земля щедро обдаровує людину. З поля ми збираємо хліб. У садках виростають яблука, груші, сливи. На городі ростуть помідори, огірки, капуста, буряки. Людина все літо працює на полі, в садку, на городі.

У ЛІСОЧКУ

У ЛІСОЧКУ МІЖ ДУБІВ
МИ ШУКАЄМО ГРИБІВ:
СИРОЇЖКІВ І ОПЕНЬКІВ,
І ТОНЕНЬКИХ, І ТОВСТЕНЬКИХ.

КОЖНИЙ З НАС НЕ ДАРМА ЙШОВ,
КОЖНИЙ ЩОСЬ УЖЕ ЗНАЙШОВ.

І МАЛЕСЕНЬКА МАРІЯ,
ХОЧ ШУКАТИ ЩЕ НЕ ВМІЄ,
ТЕЖ ПІДДУБНИКА ЗНАЙШЛА,
ЛЕДВЕ—ЛЕДВЕ ПІДНЯЛА.

ЩЕ ЯКБИ ІЗ РІК ПОРІС,
ВИРІС БИ НА ЦІЛИЙ ЛІС!

Л. Полтава

У К Р А Ї Н А

Україна—це велика земля. Її призначив українцям Бог. Україну ми назвали своєю батьківщиною. Вона вкрита родючими полями, лісами, квітучими луками, перепоясана повноводними річками. Дніпро—найбільша ріка України. Дніпро протікає через усю Україну і впадає в Чорне море. На березі Чорного моря кінчається український степ. Над Дніпром стоїть головне місто України Київ. Це місто велике і прекрасне. Тому Київ знають усі люди світу.

В Україну часто приїжджають чужинці. Їм дуже до вподоби наша земля, наші щирі люди. Українці радо приймають гостей з чужини, коли вони не роблять зла.

Але найбільше любимо Україну самі ми, бо це наша земля. Коли ми живемо на чужині, нам хочеться повернутись до рідних сіл і міст. Там ми народилися, там живуть наші рідні, там наші будинки, садки і поля. Там ми хочемо мирно жити і працювати.

Заснування Білої Церкви

На Україні є багато великих і малих міст. Цікаву назву має українське місто Біла Церква на Київщині.

Де тепер стоїть Біла Церква, у глибоку давнину нічого не було. Жив там лише мірошник Іван Білий. Він мав багато млинів і був дуже багатим.

До мірошника з'їжджалися люди з різних сторін і залишалися жити біля млинів. Вони обрали мірошника Івана Білого своїм керівником. Мірошник був старшим, всі йому підкорялися, а він обороняв людей від кривди чужих.

Перед смертю мірошник велів обрати нового керівника. Жінку прохав, щоб збудувала церкву. Мірошник помер. Було збудовано церкву. Люди її назвали Білою Церквою. Тепер і місто, де колись жив мірошник, зветься Білою Церквою.

СВОГО НЕ ЦУРАЙСЯ

Жив на світі гусак. Він був дуже вродливий. Мав гарну постать і біле, як сніг, пір'я. Гусак був радий за свою вроду і вирішив стати лебедем. Спочатку він почав цуратися батьків, відділився від них. Потім почав самітним плавати на озері. На подобу лебедів гусак завжди витягав шию, намагався зробити її подібною до лебединої шиї. Та даремні були намагання. Шия негнулась і не довшла. Лебеді глузували з гусака за те, що він хоче уподібнитись до гарної лебединої вроди. Але гусак був упертий. Він продовжував удавати з себе лебедя. Тоді лебеді почали скувати гусака. Переляканий гусак попросив батьків, щоб вони його рятували. Батьки відцуралися від гусака, бо гусак першим відцурався батьків.

З того часу гусак жив на самоті. Згодом з журби загинув. І ніхто за ним не шкодував.

КІТ МУРАСЬ

ВЖЕ ДАВНО ЖИВЕ У НАС
ДОБРИЙ, МУДРИЙ КІТ МУРАСЬ.

ВІН ТАК ЛАГІДНО МУРКОЧЕ,
НІБИ ТЕЖ УЧИТИСЬ ХОЧЕ.

В КНИЖКУ ДОВГО ЗАГЛЯДАЄ,
НАЧЕ ЩОСЬ УЖЕ ЧИТАЄ.

ТА ІЗ ТОГО, ЩО ЧИТАВ,
ЗНАЄ ТІЛЬКИ СЛОВО «НЯВ».

ОТАКИЙ ТО Є У НАС
ДОБРИЙ, МУДРИЙ КІТ МУРАСЬ.

Published by authority of Military Government Редактор Л. Полтава

Friedrich Pustet, Graphischer Großbetrieb, Regensburg